NOMPARIGLIA

Quousque tandem abutêre, Catilina, patientiâ nostrâ? quamdiu etiam fu-
ror iste tuus nos eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia?
nihilne te nocturnum præsidium Palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor
populi, nihil concursus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi
senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? Patêre tua consilia
non sentis? constrictam jam omnium horum conscientiâ teneri conjuratio-
nem tuam non vides? Quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fue-
ris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrûm ignorare ar-
bitraris? O tempora, o mores! Senatus hæc intelligit, consul videt: hic
tamen vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum venit: fit publici con-
silii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrûm.
Nos autem, viri fortes, satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem
ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci, jussu consulis, jampri-
dem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu
machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tib.
Gracchum, mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatus inter-
fecit: Catilinam vero, orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupien-
tem, nos consules perferemus? *Nam illa nimis antiqua prætereo, quod*
Q. Servilius Ahala Sp. Melium, nobis rebus studentem, manu sua oc-
cidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATENSIS ORATOR

ATQUE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC FACILE PRINCEPS.

VARSAVIA

GIAMBATTISTA BODONI *Manuale Tipografico* PARMA, 1818 BRIDWELL LIBRARY Octavo